

Klachtencommissie Fivoor

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 18 juli 2024 inzake de klacht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van medicatie en over de beslissing om klager wilsonbekwaam te verklaren.

Samenvatting

Klager heeft zich op [d.d.] met zijn klachten en een schorsingsverzoek tot de klachtencommissie Fivoor gewend. De klachtencommissie heeft de klachten op [d.d.] ontvangen. De psychiater heeft op [d.d.] laten weten de uitvoering van het besluit met betrekking tot de medicatie op te schorten, waardoor de klachtencommissie geen beslissing behoefde te nemen op het schorsingsverzoek. Op [d.d.] heeft de klachtencommissie het verweerschrift van de psychiater en het betreffende 8.9-besluit ontvangen. Tijdens de hoorzitting op [d.d.] is de klacht behandeld en zijn klager - bijgestaan door de PVP - en de verweerders gehoord.

Klager klaagt, in verkorte weergave, over de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van medicatie en over de beslissing om hem wilsonbekwaam te verklaren. Klager heeft ingestemd met inzage in het elektronisch patiëntendossier door de klachtencommissie ten behoeve van de behandeling van de klachten.

De klachtencommissie is van oordeel dat de klachten **ongegrond** zijn.

De klachtencommissie stelt vast dat op [d.d.] het toedienen van medicatie als vorm van verplichte zorg klager is aangezegd. Aan dit besluit is in afwachting van de hoorzitting nog geen uitvoering gegeven.

Klager heeft in zijn schriftelijke klacht en ter zitting verklaard tegen medicatie te zijn, omdat hij een gezond persoon is en geen medicatie nodig heeft. Klager heeft toegelicht dat hij leeft volgens de humanistische levensfilosofie en zelfheling toepast. Klager heeft verklaard niet meer psychotisch te zijn. De stagnatie in zijn behandeling komt volgens klager niet door zijn rigiditeit, maar door de mismatch tussen zijn levensvisie en de aanpak op de afdeling.

Verweerder 1 heeft in het verweerschrift, en de verweerders hebben ter zitting, aangegeven dat er bij klager sprake is van een psychotische stoornis. De behandeling van klager stagneert, omdat hij geen ziekte-inzicht heeft en geen intrinsieke motivatie voor een behandeling heeft. Klager is volgens verweerder 1 handelingsonbekwaam ter zake van zijn ziekte en behandeling.

De klachtencommissie volgt de verweerders in hun zienswijze. De klachtencommissie is van oordeel dat klager terecht handelingsonbekwaam is geacht ter zake van zijn ziekte en zijn behandeling.

Voorts is de commissie van oordeel dat er een medicamenteuze behandeling nodig is om de stagnatie in de behandeling van klager te doorbreken en hem stappen te laten maken in de richting van zijn resocialisatie. De behandeling is nodig om ernstig nadeel af te wenden en om de geestelijke gezondheid van klager dusdanig te herstellen dat hij zijn autonomie zo veel mogelijk herwint.

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

De klachtencommissie stelt vast dat de rechtbank op [d.d.] een zorgmachtiging heeft afgegeven voor de duur van 6 maanden. In de zorgmachtiging is, voor zover relevant voor de behandeling van deze klacht, het toedienen van medicatie opgenomen als maatregel. Het ernstig nadeel is gelegen in de omstandigheid dat de stoornissen van klager kunnen leiden tot het bestaan van of het aanzienlijk risico op, onder andere, ernstig lichamelijk letsel of de situatie dat de algemene veiligheid van personen of goederen in gevaar is.

Klager is sinds [d.d.] in zorg bij [locatie Fivoor].

Klager heeft zich op [d.d.] met klachten tot de klachtencommissie Fivoor gewend. Zijn klachten zijn gericht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het toedienen van medicatie en tegen de beslissing hem als handelingsonbekwaam aan te merken.

De klachtencommissie stelt vast dat de beslissingen waarover klager klaagt schriftelijk aan klager zijn medegedeeld door overhandiging van de aanzeggingsbrief op [d.d.]. Op [d.d.] heeft verweerder 1 besloten de uitvoering van het besluit tot verplichte zorg in de vorm van medicatie op grond van artikel 8.9 Wvvgz op te schorten, waardoor de grondslag aan het schorsingsverzoek is komen te ontvallen.

De klachtencommissie stelt voorts vast, aan de hand van de overgelegde stukken en wat ter zitting naar voren is gekomen, dat er bij klager sprake is een sterke mate van rigiditeit en gedachtes die paranoïde aandoen. Met verweerders is de commissie van oordeel dat sprake is van een psychotische stoornis, die zonder nader onderzoek niet nader kan worden gespecificeerd. Verweerders hebben deze diagnose gebaseerd op eigen observaties van klager tijdens zijn verblijf bij Fivoor en niet op oudere rapportages.

Wilsonbekwaamheid

Inzake de wilsonbekwaamheid volgt de klachtencommissie het standpunt van verweerder 1 dat er sprake is van partiële wilsonbekwaamheid. Bij klager is er sprake van een wilsonbekwaamheid ten aanzien van zijn psychotische stoornis en de behandeling daarvan. Klager is naar het oordeel van de commissie redelijkerwijs niet in staat zijn eigen belangen ter zake te behartigen.

Deze klacht is naar het oordeel van de commissie **ongegrond**.

Verplichte zorg

Klager is van mening dat hij niet ziek is en dus geen medicatie nodig heeft. Hij zou graag zijn behandeling zonder medicatie maar met psycho-educatie willen voortzetten.

Klager stelt weliswaar dat de psycho-educatie nog maar net begonnen is, maar verweerders hebben de afgelopen maanden al regelmatig met klager gesproken. De commissie acht aannemelijk dat verweerders op basis daarvan de conclusie hebben kunnen trekken dat klager niet intrinsiek gemotiveerd is voor een behandeling. Vast staat daarnaast dat klager niet wil meewerken aan urinecontroles, die nodig zijn om met verlof te kunnen gaan.

De commissie volgt verweerders in hun conclusie dat de behandeling van klager stagneert. Zonder doorbreking van de huidige situatie zal het verblijf van klager binnen de zorginstelling niet kunnen worden beëindigd. Daarbij is van belang dat klager in het verleden meerdere keren een psychose heeft gehad en dat een psychose de laatste keer heeft geleid tot gevaar voor anderen in de vorm van (ernstig) strafbaar gedrag. Zonder medicamenteuze behandeling is de kans aanwezig dat opnieuw een psychose zal ontstaan die kan leiden tot ernstig gevaar voor anderen. De medicatie is dus nodig om ernstig nadeel af te wenden. Daarnaast is deze nodig om de geestelijke gezondheid van klager te stabiliseren zodat hij zijn autonomie zo veel mogelijk herwint. Met alleen psycho-educatie (en een signaleringsplan) kan het beoogde doel naar het oordeel van de commissie niet worden bereikt, ook niet wanneer klager daaraan zijn volledige medewerking zou geven. Er is geen mogelijkheid voor de noodzakelijke zorg op vrijwillige basis en er zijn geen minder bezwarende alternatieven met het beoogde effect.

De maatregel van medicatie is naar het oordeel van de commissie doelmatig en proportioneel en redelijkerwijs is te verwachten dat deze effectief en veilig zal zijn.

Gelet op het voorgaande is de commissie van oordeel dat de klacht over de verplichte zorg in de vorm van medicatie **ongegrond** is.

De commissie heeft er met instemming kennis van genomen dat verweerder 1 bij het kiezen van de medicatie rekening houdt met de mogelijke achtergronden van de psychotische stoornis van klager.

De commissie benadrukt daarbij dat aan klager de keuze dient te worden gelaten tussen het slikken van medicatie en intraveneuze toediening daarvan.

Schadevergoeding

Op grond van artikel 10:11 Wvggz kan klager de klachtencommissie verzoeken een schadevergoeding toe te kennen. Deze schadevergoeding dient naar billijkheid vastgesteld te worden.

Klager heeft bij het indienen van zijn klacht gebruik gemaakt van het recht om een verzoek tot schadevergoeding in te dienen. Nu de klachten ongegrond zullen worden verklaard, zal het verzoek tot schadevergoeding worden afgewezen.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klachten **ongegrond**.

Het verzoek om schadevergoeding wordt afgewezen.

Dit oordeel is op 18 juli 2024 aan beide partijen medegedeeld.

Datum verzending schriftelijke beslissing 25 juli 2024.